

လွန်းထားထား

ဆေးတက္ကသိုလ်

မီးလျှံထက်က ..

နှင်းဆီ

တစ်ခါတစ်ရံတော့

အချစ်ဆိုတာ

စိန်ခေါ်မှု ပါဝင်တဲ့ မျက်လှည့်တစ်ပွဲနဲ့ ဆင်တူတယ်၊

မျက်လုံးအဝိုင်းသား အံ့သြမှု အပြည့်နဲ့

လှပဆန်းကြယ်တဲ့ အလှည့်အပြောင်း လှည့်စားမှုတွေကို

ပီပီရီရီသေသေသပ်သပ်နဲ့ အညှာခံနေရမှန်း သိသိကြီးနဲ့

မိန်းမောရီဝေ နေတော့တာလေ၊

မျက်လှည့်ပြတာ မြင်တိုင်း မကြည်ဘဲ မနေနိုင်သလို၊

"အချစ်ဆိုတဲ့ အရာနဲ့ မျက်နှာချင်း ဆိုင် ထိပ်တိုက်တိုးမိတဲ့ အခါ၊

မချစ်ဘဲလည်း မနေနိုင်ပြန်ဘူး ဆိုပါတော့လေ...။

အခန်း (၁)

"Celebrity. အဖွဲ့"၏ အောင်မြင်မှုသည် သုံးနှစ်သက်တမ်းရှိလာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည့်တိုင် ထိပ်ဆုံးနေရာမှာ ရပ်တည်ခွင့် ရနေရခြင်း၏ အဓိက သော့ချက်မှာ အဖွဲ့သားတွေဖြစ်သော သူတို့ သူငယ်ချင်း လေးယောက် ၏ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့ အဖွဲ့စတင် အောင်မြင်ချိန်တွင် သူတို့ ၏ အသက်မှာ ဆယ့်ကိုးနှစ်သာ ရှိသေး၏။ ပထမဆုံး ရရှိလိုက်သော ကြီးမားသည့် အောင်မြင်မှုဒဏ်ကြီးကို သူတို့ အုပ်စု မပြိုမကွဲဘဲ ခံနိုင်ရည် ရှိခဲ့ကြသည်။ တစ်လောကလုံးက သူတို့ ၏ အရွယ်နှင့် မမျှသော အောင်မြင်မှု အရှိန်အဟုန်ကြီးကြောင့် သူတို့ အဖွဲ့ ကွဲကြလိမ့် မည်ဟု မျှော်လင့်ကြသော်လည်း သူတို့ အလွန်ချစ်ကြလေသည်။ ရင်းချာတွေထက်ပင် ချစ်ခဲ့ကြ၏။

ဘယ်သွားသွား မခွဲမခွာ တပူးတွဲတွဲ ရှိခဲ့ကြသည်။ ယနေ့အချိန်တွင် သူတို့ ရဲ့ Celebrity အဖွဲ့ သည် သီချင်းအယ်လ်ဘန်(မ်) သုံးစုထွက်ရှိထား ခဲ့ပြီး၊ နယ်လှည့်စတော့ရှ်ရှိုးပွဲ လှည့်လည် ဖျော်ဖြေလျက် ရှိကြသည်။ ရန်ကုန်မြို့ရှိ Hotel တွေမှာ လည်း စင်တင်ဖျော်ဖြေပွဲတွေ အမြဲရှိနေသည်။ အဲဒါသူတို့ အုပ်စု ထွက်သမျှ သီချင်းအယ်လ်ဘန်(မ်)တိုင်းကို ကာရာအိုကေရိုက်ခြင်းများ၊ စင်မြင့် Live show ပွဲများ အရှိနေသောကြောင့် သူတို့ အုပ်စုမှာ အားလပ်ချိန်ရယ်လို့ မရှိတော့ပါ။

နောက်အယ်လ်ဘန်(မ်)အတွက် သီချင်းရေး၊ သံစဉ်ရှာသူကရှာ၊ အကအသစ်အဆန်းများ ရှာဖွေကာ အက လေ့ကျင့်သူက လေ့ကျင့် စသော တစ်နေ့တာ ကိစ္စများကြားဝယ် သူတို့ လေးယောက် အမြဲအလုပ်ရှုပ်လျက် ရှိကြသည်။ လေးယောက်စလုံး၏ တူညီသော စိတ်ဓာတ်မှာ သူများ နှင့်မတူအောင် တီထွင်ဆန်းသစ်ချင်သော စိတ်ကူးစိတ်သန်း ရှိသူများ ပီ

ဝီ စင်မြင့်ပေါ်တွင် အများ နှင့်မတူသော ဆန်းသစ်မြူးကြသည့် သီချင်းများ၊ ဝတ်စားဆင်ယင်သော ဝတ်စုံများ၊ ညီညာလှပသည့် ကက္ကဆန်းများကြောင့် မိန်းကလေး ပရိသတ်က သူတို့ လေးယောက်အုပ်စု ဆို အသည်းစွဲ ဆွေ့ဆွေ့ခုန်လောက်အောင် စွဲလမ်းရှူးသွပ်ကြလေသည်။

သို့သော် အံ့ဩစရာ ကောင်းသည် မှာ သူတို့ လေးယောက်စလုံး၌ ချိန်ထိ ချစ်သူစုံတွဲ မရှိကြသေးခြင်းပဲ ဖြစ်သည်။ စံညို၊ ထွဋ်ခေါင်၊ သီဝ၊ ခွန်စဉ်ကြယ် စသော နာမည်ကိုယ်စီကို သီးခြားအားပေးသော၊ ဥပမာ S how ပွဲတွေမှာ သူတို့ နာမည်တွေကို ကတ်ထူပြားတစ်ခုမှာ ခပ်ကြီးကြီး ရေးထားတာမျိုး၊ နာမည်တစ်ခုတည်းကို သံပြိုင်အော်ဟစ် အားပေးကြ တာမျိုး၊ ဖုန်းတွေ အမြဲဆက်တာမျိုး၊ အနောက်ကနေ တကောက်ကောက် လိုက်ကြည့်ကာ အားပေးတာမျိုး၊ စင်မြင့်ပေါ် ပြေးတက် လာပြီး အဖိုးတန်လက်ဆောင်တွေ လာပေးသွားတာမျိုး၊ (.....) စိတ် လိုက်မာန်ပါ ပြောသွားတာမျိုး၊ လက်ကိုဆွဲကာ လက်စွပ်ကလေး အတင်းစွပ်ပေးသွားတာမျိုး စသဖြင့် မရိုးအီနိုင်အောင် အမျိုးမျိုးသော ခပ်ကဲကဲ၊ ခပ်သည်းသည်း မိန်းကလေးတွေ၏ အားပေးစွဲလမ်းမှုကို ခံယူနေရ သည့်တိုင်အောင် ယခုတိုင် တရားဝင်ချစ်သူရယ်လို့ မထားဖြစ်ကြသေး သည် မှာ အံ့ဩဖို့ တော့ ကောင်း၏။

မိန်းကလေးတွေရဲ့ သည်းသည်းလှုပ် အချစ်ခံနေရသော ယောက်ျား ကလေးဘဝတွင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုက ဘယ်လို စတင်ပြီး ချဉ်းကပ်ချစ်မြတ်နိုးရမည် ဆိုတာကို သူတို့ မသိကြ။ လေးယောက် ထဲမှာ သူကတော့ သူ့ဘာသာ ကျိတ်ကြိုက်နေသည့် မိန်းကလေး ရှိနေပြီ ။ ထိုမိန်းကလေးမှာ သူ့ကို စွဲလမ်းနေသော သူ့ပရိသတ် မိန်းကလေးတွေ ထဲက မဟုတ်ချေ။ ဣန္ဒြေတစ်ခွဲသားနှင့် အလွန်ရှေးကျသော သာမန်မိ

န်းကလေး တစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်။ သူမက သူ့ကို ဂရုမစိုက်ချေ။ Celebrity အဖွဲ့ ရယ်လို့ လည်း အရေးတယူ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ မရှိဘဲ ခပ်အေးအေး၊ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဆက်ဆံတတ်သူကလေး ဖြစ်လေသည်။ သူမက ဘာမှ မဟုတ်။ သို့သော် မာနက ခပ်ကြီးကြီးရယ်။

သူမနှင့် စတွေ့ပုံက အတော်ရယ်ရပါသည်။ အဲဒီနေ့က Supermarket တစ်ခုအတွင်းမှာ သူတို့ လေးယောက် စိတ်တိုင်းကျ ဝယ်ချင်ရာတွေ ဝယ်ယူနေချိန် ဖြစ်၏။ ဆိုင်ထဲရှိ မိန်းကလေး 'တော်တော်များများက သူတို့ အုပ်စု ရောက်နေတာကို အခွင့်အရေးကြီး တစ်ခုပမာ လက်မှတ်တွေထိုးခိုင်း၊ အော်တိုတွေရေးခိုင်းနှင့် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေစဉ်မှာ သူမနှင့် သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ကို သူ အမှတ်တမဲ့ လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ မြင်တာက တခြားမဟုတ်။ သူမနှင့် အတူပါသော သူငယ်ချင်းက ရေမွှေးပုလင်းတစ်လုံးကို ဖျတ်ခနဲ အင်္ကျီအိတ်ထဲ ထိုးသွင်းလိုက်တာကို မြင်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ အံ့သြသွားပါသည်။ သူ့မျက်လုံးကလည်း ဒီမြင်ကွင်းကိုမှ ကြုံကြုံဖန်ဖန် မြင်လိုက်ရသည်။ မိန်းကလေးတွေ ကြည့်လိုက်တော့ နှစ်ယောက်စလုံးက အမိုက်စား၊ အပျံ့စားကလေးတွေ ဖြစ်သည်။ သူမဆိုလျှင် တံခေါက်ခွက်ထိရှည်လျားသော ဆံပင်ရှည်ရှည် နက်နက်ပြောင်ပြောင်များ ကျနေပုံကတင် ရှုမငြီးစရာ ကောင်းနေပြီ။ ကြည်လင်ရှင်းပြတ်သော မျက်ခုံးကော့ကော့တန်းတန်းနှင့် မျက်လုံးဝိုင်းမျက်တောင်မည်းမည်း ထူထူများက အပြစ်ကင်းလှသည်။ ဒီလောက်လှတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ဘာဖြစ်လို့ များ စာရိတ္တမကောင်းတဲ့ သူငယ်ချင်းနဲ့ ပေါင်းသင်းနေပါလိမ့်ဟု သူ အံ့သြဆဲ၊ သူချင်းက သူမလက်ကို ဖြုန်းခနဲ ဆောင့်ဆွဲကာ ဆိုင်အတွင်းမှ ရုတ်တရက် ထွက်ပြေးတော့လေသည်။ ဆိုင်အတွင်းမှာ ခဏတော့ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားပြီး၊ လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းက သူမတို့ နှစ်ယောက် နောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားရာ သူလည်း ဘာရ

ယ်မဟုတ် သူချင်းတွေ တားနေသည့်ကြားမှ သူမတို့ နောက်မှ ပြေးလိုက် ခဲ့မိလေသည်။ ။

ဆံပင်ရှည်ကြီး တလွင့်လွင့် လေထဲမှာ မျောလွင့်လျက် ဘာမသိ၊ ညာ မသိနှင့် သေလုမျောပါး ပြေးနေရသော သူမကို ကရုဏာသက်နေလေသ ည်။ ခဏနေတော့ သူမသူငယ်ချင်းက သူမကို တွဲထားသောလက်ကို ဖြုတ်လိုက်ကာ လူစုခွဲပစ်လိုက်ပြီး တစ်ဖက်သို့ ချိုးကွေ့ပြေးသွားလေသည်။ ။ အချိန်က ညနေ ခြောက်နာရီ ကျော်ပြီမို့ မှောင်ရီတရော ဖြစ်နေချိန်။

လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းက တကယ်ခိုးယူသွားသော မိန်းကလေးနောက် သို့ ပြေးလိုက်သွားသဖြင့် သူက ဆံပင်ရှည်ရှည်မိန်းကလေးနောက်သို့ ဆက်၍ ပြေးလိုက်ခဲ့သည်။ ။ သူမသည် တအားထိတ်လန့်နေပုံပေါ်ကာ နောက်သို့ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သော မျက်လုံးဝိုင်းကြီးများ နှင့် ထိုမျက်နှာကလေးကို သူ မမေ့နိုင်တော့အောင် ဖြစ်သွားလေသည်။ ။ သူမကြည့်ရတာ သည်းသည်းထန်ထန် မောဟိုက်နေပြီ။ သူလည်း မောလှပြီ။ လမ်းချိုးကွေ့ ကလေးတစ်လမ်းသို့ အရောက်တွင် သူမကို သူ မိသွားလေသည်။ ။ သို့သော် ကံဆိုးသွားကာ နှစ်ယောက်စလုံး အရှိန်ဖြင့် လဲပြိုသွားပြီး ကတ္တရာလမ်းမပေါ်မှာ နှစ်ယောက်သား လုံးထွေးသွားကြ၏။

"အား ...သေပါပြီ"

သူမက နာကျင်စွာ အော်လိုက်သည်။ ။ သူလည်း တော်တော်နာသွားပါသည်။ ။

"ကျွန်မ ခိုးတာ မဟုတ်ဘူး "

သူမက သူ့ကို ကြောက်ရွံ့စွာကြည့်၍ အော်သည်။ ။

"ကိုယ် သိသားပဲ၊ မင်းက ဘာဖြစ်လို့ စွတ်ပြေးသေးလဲ "

"အို ... ရှင်တို့ က စွတ်လိုက်လာတာကိုး၊ ကျွန်မ သူချင်းက လက်ဆော့တတ်တဲ့ အကျင့် ရှိတာ ကျွန်မ သိတော့ မပြေးရင် ကျွန်မ ဒုက္ခရောက်မှာ ပေါ့"

"ဘာဖြစ်လို့ လက်ဆော့တတ်တဲ့ သူငယ်ချင်းနဲ့ ပေါင်းနေတာလဲ"

"ကျွန်မက အဆောင်မှာ နေတာ၊ သူနဲ့ က တစ်ခန်းတည်းနေရတာ၊ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"ဘယ်အဆောင်မှာ နေတာလဲ"

"လှည်းတန်းမှာ ၊ ပန်းခရမ်းပြာတဲ့ "

အဲဒီအချိန်မှာ ပဲ သူသူငယ်ချင်းတွေကားက သူတို့ နှစ်ယောက်နားသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ။

"ဟေ့ကောင် ခွန်စဉ်၊ ကားပေါ်တက်လေ၊ ဘာမဆိုင် ညာမဆိုင်နဲ့ ပြေးလိုက်သွား ရသလားကွ၊ လာ ...လာ ...တက် သွားရအောင်"

ဟု သူငယ်ချင်းတွေက ဝိုင်းအော်ခေါ်နေသည်။ ။

သူသည် သူမကို ဒီအခြေအနေမျိုးဖြင့် တစ်ယောက်တည်း မထားခဲ့ချင်။

"လာ ... မင်းကို ကိုယ်ပြန်ပို့ပေးမယ်"

"ဟင့်အင်းကျွန်မ ဘာသာ ဘတ်(စ်)နဲ့ ပြန်မယ်"

"ကိုယ်တို့ က စေတနာနဲ့ လိုက်ပို့မှာ လေ၊ မင်းကို ဘာလုပ်မှာ မို့လို့လဲ"

"ဟင့်အင်း"

သူမက ခေါင်းခါမြဲ ခါနေတာမို့ သူ နည်းနည်းတော့စိတ်တိုသွားသ

ည် ။

"ဘာလဲ ...ကိုယ်တို့ ကို မယုံလို့ လား"

"အမေက သေသေချာချာ မှာ ထားတယ်၊ ယောက်ျားတွေမယုံရဘူး တဲ့ ၊ ကျွန်မ ဘယ်ယောက်ျားရဲ့ ကားကိုမှ မစီးဖူးဘူး"

ဪ ... ။ သူမရဲ့ မာနကို သူ နည်းနည်းတော့ကြိုက်သွားပါသည် ။

"မင်း Celebrity အဖွဲ့ ကို သိလား၊ ကြားဖူးလား"

"ကြားဖူးသားပဲ၊ ဒီလောက် နာမည်ကြီးနေတာ"

"အင်း ...အဲဒါ ကိုယ်တို့ အဖွဲ့ ပဲ၊ ဒါဆို ယုံပြီလား၊ မင်းကို လိုက်ပို့လို့ ရပြီလား"

ဒီကောင်မလေးကိုမှ သူ ဘာဖြစ်လို့ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဖြစ်နေတာ ပါလိမ့်ဟု သူ့ဟာသူပင် နားမလည် သူငယ်ချင်းတွေက ကားပေါ်မှ တဖြုတ်ဖြုတ် ဆင်းလာကြသူကို ခေါ်နေကြပြီ။

"သိသားပဲ အဲဒါကြောင့် ပိုပြီးတော့ မလိုက်တာ၊ နာမကြီးတွေနဲ့ ကျွန်မ မိတ်ဆွေ မဖြစ်ချင်ဘူး၊ နာမည်ကြီးလေ ပိုကြောက်ဖို့ ကောင်းလေပဲ တဲ့ ၊ ကျွန်မ အမေက ပြောထားတယ်"

"ဟာ ...ပြဿနာပဲ"

"ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ၊ သွားမယ်ကွာ ခွန်စဉ်"

သူငယ်ချင်းတွေက သူ့ကို တစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီမှ နေ၍ ဇွတ်ဆွဲခေါ် နေကြလေသည် ။ နောက်ဆုံးတော့ သူမကိုထားခဲ့ပြီး သူ ကားပေါ်သို့ တက်ခဲ့ရ၏။ လမ်းမမှာ တစ်ယောက်တည်းရပ်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သော သူမကို သူက ကားပေါ်ကနေ သမင်လည်ပြန် လှည့်ကြည့်လျက် ပါလာခဲ့လေသ

ည် ။

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ခွန်စဉ် ရာ၊ ကောင်မလေးက အူတိအူကြောင် ကလေး ဟာကို"

"အေး ... ငါလည်း ဘာဖြစ်သွားမှန်း မသိပါဘူးကွာ၊ တကယ်က ပစ္စည်းကို သူ ခိုးတာ မဟုတ်ဘူး ကွ၊ သူ့သူငယ်ချင်းက အလစ်သုတ်ပြေးတာ၊ သူက ဘုမသိ ဘမသိနဲ့ လိုက်ပြေးရတာ၊ အဆောင်မှာ နေတယ်တဲ့ ၊ လှည်းတန်းက ပန်းခရမ်းပြာဆောင်တဲ့ "

"အောင်မယ် ... တက်ကြွနေလိုက်တာ၊ မင်းက ဘာလုပ်ဦးမလို့ လဲ၊ သွားဦးမလို့ လား၊ မကြောင်စမ်းပါနဲ့ ကွာ၊ အေးဆေးနေစမ်းပါ"

"အေးလေ. ... ကောင်မလေးက ချောတာကလေး တစ်ခုပဲရှိတာပါ၊ ကြည့်ရတာ အဆင့်ရှိပုံ မပေါ်ပါဘူး"

သူငယ်ချင်းတွေက အသည်းအသန် ဝိုင်း၍ တားမြစ်ကြလေသည် ။

"ဒါပေမဲ့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ကို ငါ ထပ်တွေ့ချင်သေးတယ်ကွာ"

ဟု သူက ပြောလိုက်လျှင် ...

"မတွေ့ရဘူး၊ မတွေ့သင့်ဘူး"

ဟု အဖွဲ့ က တညီတညွတ်တည်း ကန့်ကွက်ကြသဖြင့် သူ ဖြိုကာ ငြိမ်နေရလေသည် ။ သူ့ဘဝတွင် ဘယ်တုန်းကမှ မိန်းမတစ်ယောက်ကို စိတ်ဝင်တစား မရှိခဲ့ဖူးပါ။

"ငါ တွေ့ချင်တယ်ကွာ"

"လဲသေလိုက်"

သူငယ်ချင်းတွေက သီချင်းသံပြိုင် ဆိုသလို သံပြိုင်အော်ကြလေသ

ည် ။ သူ့ အနည်းငယ် စိတ်ပျက်သွား၏။ လူဆိုတဲ့ သဘောကလည်း တား
မြစ်ထားသော လမ်းကိုမှ ခိုးသွားချင်တတ်တာ ဖြစ်သည် ။ မလုပ်နဲ့ ဆို
သော အရာကလေးကို လုပ်လိုက်ရမှ စိတ်ကျေနပ်တတ်သူဖြစ်ရာ
ထိုမိန်းကလေးကို နောက်ထပ်တွေ့ဖို့ သူ့စိတ်ထဲ တေးမှတ်ထား လိုက်
လေသည် ။

နာမည်ကလေးပင် မသိလိုက်ရသေးသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ကို နောက်ထပ် ဘယ်လိုနည်းမျိုးသုံးပြီး ချဉ်းကပ်ပိုးပန်းရမလဲ ဆိုတာ
သူ မသိချေ။ ပြီးတော့ ခက်သည် မှာ သူမက သူတို့ အဖွဲ့ ရဲ့ ပရိသတ်တ
စ်ယောက်လည်း မဟုတ်သောကြောင့် သူတို့ ရဲ့ ရှိုးတွေမှာ သူမကို ရှာဖွေ
၍ မရနိုင်။ သူမကသူ ရှိရာဆီကိုလာမည့် မိန်းကလေးမဟုတ်။ သူကသာ
သူမရှိရာဆီသို့ သွားရမည်ဖြစ်သည် ။ ဘာကြောင့်မှန်းလဲ မသိဘူး သူမ
ကိုသူ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်တွေ့ချင်နေသေး၏။ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ
သူ ဒီလို တတမ်းတတ မဖြစ်ခဲ့ဖူးတော့၊ ဒါကိုပဲ တအံ့တဩ ခံစားကာ ယ
စ်မှူးသာယာနေမိသော အရသာကို တိတ်တိတ်ကလေး ကြိုက်နေတာဟု
သူက အမည်တပ်လိုက်ပါသည် ။ အချစ်ဆိုအရာသည် အဲဒီအချိန်ကစပြီး
သူ့ရင်ထဲသို့ တစ်မ့်စိမ့်ဝင်မှန်းမသိ ချင်းနင်းစိမ့်ဝင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသ
ည် ။

သို့သော် သူ အနည်းငယ် ကံဆိုးစွာပင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို
တကူးတက ပိုးပန်းဖို့ သူ့မှာ အချိန်လုံလောက်စွာ မရနိုင်။ သူ့သီချင်းဆို
သော ကိစ္စတွေ ရှိုးပွဲတွေနှင့် လုံးချာလည်လိုက်နေသည် ။

တစ်ကြိမ်တော့ အရဲစွန့်ကာ သူငယ်ချင်းတွေ မသိအောင် ခိုးထွက်ပြီး
လှည်းတန်းရှိ ပန်းခရမ်းပြာ အဆောင်ကို ဟိုမေးဒီမေးနှင့် သူ
ရောက်သွားလိုက်သေး၏။ ခြံဝန်းကလေးနှင့် တစ်ထပ်တိုက် ပုရှည်ရှည်

ကလေးက သပ်သပ်ရပ်ရိကာ မိန်းကလေးဆောင် ဖြစ်သောကြောင့် သူ
ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဧည့်သည် လုပ်ရမည်မှန်း မသိချေ။

ခြံရှေ့မှာ သာ ကားရပ်ပြီး သူ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိသောကြောင့် ကား
ပေါ်မှ သာ အဆောင်အိမ်ကလေးဆီသို့ ငေးကြည့်နေခဲ့မိ၏။ ခြံထဲသို့ အ
ရဲစွန့်ကာ ဝင်သွားခဲ့သည် ပဲထား။ သူမကို

ဘာနာမည်နှင့် သူ မေးရမည်မသိ။ ဆံပင်အရှည်ကြီးနဲ့ ကောင်မ
လေးလေဟု မေးရမလား၊ ဟား ဟား၊ တော်တော် အူကြောင်ကြောင်နိုင်
တဲ့ ကိစ္စပဲ။ ပြီးတော့ အဆောင်က မိန်းကလေးတွေက သူ့ကို မှတ်မိကော
င်း မှတ်မိနေမည်။ Celebrity အဖွဲ့က "ခွန်စဉ်ကြယ်" တစ်ယောက်
ခပ်ကြောင်ကြောင်နဲ့ ပန်းခရမ်းပြာအဆောင်ကို ရောက်လာတယ်လို့ သ
တင်းပျံ့သွားလျှင် သေပြီ။ ဘုရားရေ၊ ငါ ဘာတွေလုပ်နေပါလိမ့်ဟု သူ
သတိပြန်ဝင်လာကာ သူ့ဘာသာသူ တစ်ယောက်တည်း ပြုံးမိပြီး၊ ပြန်ဖို့
ကားကိုက္ကေလိုက်သည် ။

အဲဒီအချိန်မှာ လမ်းထဲသို့ ဝင်လာသော သူမကို ဟိုတစ်နေ့က သူငယ်
ချင်းနှင့်ပင် တွဲလျက် တွေ့လိုက်ရ၏။ သူ့မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဖြန်းခနဲ ထူပူ
သွားပါသည် ။ သူ ကားပေါ်မှ ဖျတ်ခနဲ ဆင်းလိုက်မိပြီးသား ဖြစ်သွား၏။
သူမနှင့် အကြည့်ချင်း ဝုန်းခနဲ ဆုံမိကြသည် ။ သူမက ဘာမှ သိပ်မထူး
ဆန်းသလို၊ သို့သော် အနည်းငယ် အံ့ဩနေသော မျက်လုံးအဝိုင်းသားဖြ
င့် မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေ၏။ သူမ သူငယ်ချင်း မျက်နှာက
တော့ ပြုံးစိစိ၊ သူ့ကို ကောင်းစွာမှတ်မိနေသော မျက်လုံးများ ဖြင့် တရင်း
တနှီး၊ တအံ့တဩ ငေးစိုက်ကြည့်မြဲ။

"ဟို"

သူ ဘယ်ကဘယ်လို စကားစရာမှန်း မသိဘဲ၊ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းနှင့် ခ

ပ်ကြောင်ကြောင် ဖြစ်နေသည်။ ။

"ကိုခွန်စဉ်ကြယ်ကို ကျွန်မ သိတယ်ရှင်၊ ဘာပြောမလို့ ပြောလေ၊ Celebrity အဖွဲ့ ကို ကျွန်မ အရမ်းကြိုက်တယ် သိလား၊ ကျွန်မတို့ တစ်ဆောင်လုံးလည်း အားပေးကြတနော်၊ အသည်းစွဲပဲ"

ဟု သူမ၏ သူငယ်ချင်းက ခပ်သွက်သွက် ဝင်ဖော်ရ၍ တော်သေးသည်။ သူမကတော့ ခပ်တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင်။

"အဟင်း ... ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးပဲခင်ဗျ၊ ဟိုလေ ... ဟိုတစ်နေ့က ကျွန်တော် သူ့ဆီမှာ ပစ္စည်းတစ်ခု မေ့ကျန်ခဲ့လို့ ဗျ၊ အဲဒါ အခု လာတာ"

သူမကို လက်ညှိုးထိုးကာ သူ ပြောလိုက်လျှင် သူမမျက်လုံးကလေးတွေသာ မက နှုတ်ခမ်းကလေးပါ ဝိုင်းဟသွားပြီး ပျာပျာသလဲ ငြင်းဆန်သော အမူအရာကလေးဖြင့် ..

"ဟင့်အင်းကျွန်မဆီမှာ ဘာမှ မကျန်ခဲ့ဘူးရှင်။ ကျွန်မရှင်ဆီက ဘာမှ ယူမထားဘူး"

ဟု အလန့်တကြား ပြောလေသည်။ သူ ရယ်ချင်သွားသောကြောင့် တစ်ချက် ရယ်လိုက်သည်။ ။

"ကျန်ခဲ့ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ကတော့ သေချာကို ကျန်ရစ်ခဲ့တာပါ"

"ကဲပါ ... ဘာကျန်ခဲ့လို့ လဲ၊ ပြောလေ၊ ကျွန်မ ကူရှာပေးပါ့မယ်၊ ပစ္စည်းက သိပ်တန်ဖိုးကြီးသလား"

သူမ သူငယ်ချင်းမှ ဝင်မပါလျှင် သူနှင့် သူမကြားမှာ ဘယ်လောက် အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်နေမယ် မသိ။

"ကျွန်တော့်အတွက်တော့ တန်ဖိုးကြီးပါတယ်၊ အဲဒါကသူ့ ရဲ့ နာမည်

ပါ"

"ဟင်"

သူမ သူငယ်ချင်းက ရင်ဘတ်ကိုဖိကာ အံ့သြတကြီးဆိုလိုက်သလို သူမကတော့ အခုမှ ပင် စိတ်အေးသွားပုံနှင့် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချရှာလေသည်။ ။

"ဟယ် ... အထူးအဆန်းပါလားတော်၊ ကိုခွန်စဉ်ကြယ်က ပျိုရောင်နို့နာမည်ကို သိချင်တာလား၊ အံ့သြစရာပဲတော်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုတော့ ဘယ်ရမလဲနော်"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် နောက်မှ လာလည်ပါ့မယ် ပျိုရောင်နို့"

သူ လှစ်ခနဲပြေးပြီး ကားပေါ်တက်ကာ မောင်းထွက်ခဲ့လေသည်။ ။ သူမ သူငယ်ချင်းက ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ပေါက်စွာ၊ သူမကတော့ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းနိုင်စွာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြတာကို သူမ နောက်ကြည့်မှန်ကလေးကနေ လှမ်းမြင်နေရ၏။ သူ အသံထွက်အောင်ပင် ရယ်လိုက်မိသည်။ ။

နာမည်ကလေး သိခွင့်ရလိုက်ပြီး ဘာဆက်လုပ်ရမည်မှန်း သူ မသိနိုင်ခင်မှာ ပင် သူတို့ အဖွဲ့ သည် စင်ကာပူ၊ ဩစတြေးလျနိုင်ငံများ အထိ ဖျော်ဖြေပွဲ ကျင်းပဖို့ အတွက် ခရီးထွက်ခဲ့ကြရလေသည်။ ။

သူတို့ အဖွဲ့ သည် သီချင်းဆိုရင်း ဆန်းပြားမှုမျိုးစုံဖြင့် စင်မြင့်ထက်မှာ ပရိသတ်ကို ဖမ်းစားနိုင်ဖို့ လေ့ကျင့်ရသည်။ ။ သီချင်းတွေကတော့ ထွက်ပြီးသား အယ်လ်ဘန်များ ထဲမှ သီချင်းတွေပြန်ဆိုရမှာ မို့ အလွတ်ရပြီးသားမို့ တော်တော့သည်။ ။ အဲဒါ

အပြင် မဂ္ဂဇင်းမျက်နှာဖုံးများ၊ ကြော်ငြာများ၊ အင်တာဗျူးများက သူတို့ နားမှာ ဝိုင်းဝိုင်းလည်အောင် စီရီစောင့်ကြိုနေကြသဖြင့် သူမဆီ နောက် တစ်ကြိမ် သူ မရောက်နိုင်သေးသော်လည်း သူကတော့သူမကို သတိရ နေသည်။ သူမကို ရည်ရွယ်သော သီချင်းတစ်ပုဒ်ပင်သူ စပ်ခဲ့ပြီးပြီ။ သူ ရဲ့ များ ပြားလှသောအလုပ် တာဝန်ဖိစီးမှုတွေကသူ့ကို သူမဆီ နောက် တစ်ကြိမ် ထပ်မရောက် မိစေအောင် ဆောင့်ဆွဲ ချည်နှောင်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

တစ်ခါတစ်ရံတော့ သူ စိတ်ရှူးပေါက်စွာ တွေးမိသည် မှာ ဤအောင်မြင်မှုတွေ၊ မအားလပ်နိုင်ရအောင် များ ပြားသော တာဝန်တွေ ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင် မပိုင်နိုင်လောက်အောင် လွတ်လပ်မှုတွေ ဆုံး ရှုံးလိုက်ရသော အလုပ်တွေဆီကနေ ခေတ္တခဏ ထွက်ပြေး ပျောက်ဆုံးချင်လောက်အောင် ဖြစ်မိလေသည်။ ။ အဲဒီအချိန်မှာ ပဲ သူ့အ တွက် အလွန်လှပသော အပြောင်းအလဲက ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သ ည့်။ ။

အခန်း (၂)

"ခွန်စဉ် ... မနေ့ညက မင်း(...) Club ကို တစ်ယောက်တည်း သွားတယ်ဆို၊ Club မှာ မင်း စင်ပေါ်တက်ပြီးသီချင်းတွေ ဟစ်သွားတာ၊ တော်တော်ပွဲဆူသွားတယ်လို့ ပြောတယ်ကွ"

သူတို့ အုပ်စုထဲမှာ ခေါင်းဆောင်လို ဖြစ်နေသော သီဝက စတင်၍ ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ အတော်ကြီး အံ့သြသွား၏။

"ကြံကြီးစည်ရာကွာ၊ မင်းကို ဘယ်သူ ဂိုးသွင်းသွားပြီလဲ၊ ညက ငါပင်ပန်းလွန်းလို့ အစောကြီး အိပ်ရာဝင်သွားတာကွ"

သူ့စကားကို သီဝက ယုံကြည်ဟန်မပြပါ။ သီဝ၏ မျက်လုံးတွေက အခိုင်အမာ သေချာနေသော မျက်လုံးတွေ ဖြစ်၏။

"မင်း ငါ့ကို မညာနဲ့ နော် ခွန်စဉ်၊ Club က မန်နေဂျာကိုဂျော်နသဲန် ကိုယ်တိုင် ငါ့ကို ဖုန်းဆက်ပြီး ပြောပြတာ သူကတောင် ငါတို့ မပါလို့ အံ့သြနေတာတဲ့ ၊ မင်းကို သူတောင် လာနှုတ်ဆက်သေးတယ်တဲ့ ၊ မင်း ဘာငြင်းမလဲ"

ဟု သီဝက အတည်ပေါက်ကြီး ဇွတ်ပြောနေသောအခါ သူပင် နားဝေတိမ်တောင် ဖြစ်သွားလေသည်။ ထွဋ်ခေါင်နှင့်စံညိုကလည်း သူ့ကို မသင်္ကာသော မျက်လုံးတွေနှင့် လှမ်း၍ အကဲခတ်လျက်ရှိ၏။ သူ ခေါင်း

ကို စုံကုတ်ဖွဲ့လိုက်သည်။ ။

"ဟာ ...မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဆိုကွာ၊ ငါ အစောကြီး ဝင်အိပ်တာပါဆို၊ မယုံရင် မေမေ့ကို လှမ်းမေးကြည့်၊ အဲဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း ငါ အိပ်မက်ထဲမှာ ယောင်ပြီးလမ်းလျှောက်ရင်း Club ရောက်သွားသလားတော့ မပြောတတ်ဘူး၊ ဟား ဟား"

သူက မဖြစ်နိုင်တာကြီးကို ရယ်သွမ်းသွေးဖို့ ကြိုးစားနေဆဲ သီဝက ဆဲလ်ဖုန်းဖြင့် မေမေ့ဆီသို့ လှမ်းဆက်နေလေပြီ။ မေမေက ဘာတွေပြောပြနေသည် မသိ၊ သီဝ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် နားထောင်နေကာ မျက်နှာပျက် လာလေသည်။ ။

"အန်တီကတော့ မင်း အစောကြီး ဝင်အိပ်တာ သေချာတယ်တဲ့ ၊ ဂျော်နသဲန်ကလည်း ကျိန်းသေပေါက်ကြီး မင်းမှ မင်းပဲ ပြောနေတာဆိုတော့ တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီကွ"

"ဘာမှားနေတာလဲ၊ မင်း ပြောချင်တာ ခွန်စဉ်ကြယ်အတု ပေါ်နေတယ်ဆိုတဲ့ သဘောလား"

"အေး ... ဆိုတဲ့ သီချင်းကလည်း ငါတို့ အဖွဲ့ ရဲ့ သီချင်းပဲ။ ဒါဆို ဒီကောင် ဘယ်သူလဲ"

"ငါနဲ့ က ချွတ်စွပ်တူသတဲ့ လားကွာ"

သူ မယုံနိုင်သလို မေးလေသည်။ ။

"ကျစ် ... မင်း ဂျော်နသဲန်ဆီ ကိုယ်တိုင်ဆက်မေးကြည့်သူ (...) Club ၏ မန်နေဂျာဆီ ချက်ချင်းဖုန်းခေါ်လိုက်သည်။ ။ ထို Club မှာ သူတို့ အဖွဲ့ရဲ့ စင်တင်ရှိုးပွဲကျင်းပနေကျမို့ မန်နေဂျာနှင့် ခင်မင်ကျွမ်းဝင်ပြီးသား ဖြစ်သည်။ ။

"ဟဲလိုကိုကျော် လား၊ ကျွန်တော် ခွန်စဉ် ပါ၊ ညကကိစ္စ မေးမလို့ "

"အေး ... ခွန်စဉ်၊ ညက မင်း အတော်ပွဲကြမ်းသွားတာနော်၊ ဘာလဲ၊ မင်း မူးနေတာလား၊ မနက်ကတောင် သီဝဆီ ငါ ဖုန်းလှမ်းဆက်လိုက် သေးတယ်၊ မင်း အရမ်းကဲသွားတဲ့ အကြောင်း"

"ဟား ...ကိုကျော်၊ အဲဒါ ကျွန်တော် မဟုတ်ဘူး ဗျ၊ ညက ကျွန်တော် အစောကြီး အိပ်ရာဝင်တာ"

"ဟား ဟား ... ငါ့ကို မလိုမ့်စမ်းပါနဲ့ ကွာ၊ မင်းမှ မင်းပါမင်းရုပ်ကြီး ငါက မမှတ်မိဘဲ နေမလား၊ တစ်စစီ ပုံဖျက်ထားတာတောင် ငါ မှတ်မိ တယ်၊ မင်း အရှက်ပြေပြောမနေပါနဲ့ ကွာ၊ ငါ နားလည်ပါတယ်၊ ပြဿ နာတွေ ဖြစ်မှာ စိုးလို့ ငါကိုယ်တိုင်ပဲ မင်းကို ချောမောပြီး ပြန်လွှတ်ပေး လိုက်တာ၊ မင်းက ဆိုင်ကယ်လ်ကြီးနဲ့ တရကြမ်းကိုမောင်းပြီး ပြန်သွား တာ ငါတောင် စိုးရိမ်နေတာ"

"ဟာ ...အဲဒီကတည်းက လွဲပြီ၊ ကျွန်တော်မှ ဆိုင်ကယ်လ်မစီးတာ ကိုကျော် ကလည်း ၊ အဲဒီကောင် ကျွန်တော်နဲ့ အဲဒီလောက်တောင် ခွဲမရ အောင် တူသလား"

"မင်းပါကွာ ...မင်းပါ၊ ငါ့ကို အကြောင်မရိုက်စမ်းပါနဲ့ "

" ကဲ... ထားလိုက်ပါတော့ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် အဲဒီကောင်နဲ့ တွေ့ ချင်တယ် ကိုကျော်၊ နောက်တစ်ကြိမ်ကိုကျော် သူ့ကိုတွေ့ရင် ကျွန်တော့် ဆဲလ်ဖုန်းကို လှမ်းဆက်စမ်းပါ၊ ဘယ်မှာ ပဲတွေ့တွေ့."

"ဟား ဟား ဟား"

ကိုကျော်က မယုံနိုင်သလို ရယ်မောဆဲ၊ သူ ဖုန်းကို ဖျတ်ခနဲ ပိတ်လိုက် ၏။ လောကတွင် ကိုယ်နှင့်တူသေ လူတစ်ယောက် မထင်မှတ်သော တ

စံနေရာရာမှ ဘွားခနဲ ပေါ်ပေါ်လာသောအခါ သူ့မှာ ရင်ခုန်ဆန်းကြယ်လျက် စိတ်ဝင်တစားဖြစ်လာခဲ့သည်။ မှန်ထဲတွင် ကိုယ့်ရုပ်ကိုယ် ပြန်မြင်ရသလို ပုံတူကိုယ်ပွား လူတစ်ယောက် ပေါ်လာခြင်းသည် သူ့အတွက် ကောင်းခြင်းလား၊ ဆိုးခြင်းလား မဝေခွဲနိုင်သေးသော်လည်း ပထမဆုံးဖြစ်ပေါ်လာသော စိတ်ထက်သန်မှုသည် အဲဒီလူကို တွေ့ချင်မိခြင်း ဖြစ်လေသည်။

"ဘယ်လိုလဲ ခွန်စဉ်၊ မင်းနဲ့ သိပ်တူတဲ့ လူတစ်ယောက် ရှိနေပြီလို့ မင်း ပြောချင်တာလား၊ မင်း မေမေကိုလည်း ပြန်မေးကြည့်ပါဦးကွာ၊ မင်း မှာ အမြဲညီအစ်ကိုတွေ ဘာများ ရှိသေးလားလို့ "

"အေး ...အဲဒီလို မေးရမလို ဖြစ်နေပြီကွာ၊ ငါ တအံ့သြနေတာ၊ ငါ မဟုတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်က ငါ့ဟန်ဆောင်ပြီး ပေါက်ကရဲတွေ လျှောက်လုပ်နေရင် ငါ နာမည်ပျက်မယ်၊ Celebrity အဖွဲ့ နာမည်ပျက်မယ်၊ ဒီကောင်ဘာအကြံ၊ ဘာရည်ရွယ်ချက် ရှိမှန်းလည်း ငါ မသိဘူး၊ အခုတောင် မင်းတို့ ငါ့ကို အထင်လွဲနေပြီ၊ ငါ ကျိန်ပြောရဲတယ်၊ မနေ့ညက ငါ လုံးဝ မဟုတ်ဘူး "

သူငယ်ချင်းတွေ ငြိမ်သက်သွားကြသည်။ သူတို့ လည်း ဘာကို ယုံကြည်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားပုံရလေသည်။

"အဲဒါ ဆိုရင်တော့ အဲဒီလူကို ငါတို့ တွေ့ကြည့်ဖို့ ကောင်းတယ်"

သူတို့ ကလည်း စိတ်ဝင်တစား ပြောကြလေသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် ကြားရသော သတင်းက အဆိုတော်တစ်ယောက် ဆီမှ ဖြစ်သည်။ သူတို့ အဖွဲ့ ရန်ကုန်မှာ မရှိချိန် နယ်ပွဲတစ်ပွဲ သွားဆိုနေ ချိန်မှာ ရန်ကုန်ရှိ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတစ်ခု စင်မြင့်ဖျော်ဖြေပွဲတွင် ဖြစ်သွား သော အဖြစ်အပျက် တစ်ခုကို ရန်ကုန် ပြန်ရောက်မှ ခင်မင်နေသော ထို အဆိုတော်က ပြန်ပြောပြခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့ ဂီတလောကက သိပ်မကြီးလှသဖြင့် သတင်းတစ်ခု ပျံ့နှံ့ဖို့ သိပ်လွယ်ကူပါသည်။

"(.....) စတော့ရှ်ရှိုးမှာ လေ၊ ခွန်စဉ် တစ်ယောက်တည်း စင်ပေါ်ပြေး တက် လာပြီး သီချင်း ဆိုသွားတော့ ကိုယ်တို့ အားလုံး အံ့သြကုန်တာပေါ့၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ Celebrity အဖွဲ့က ပြည် ရောက် နေတာပါ၊ ခွန်စင်ကြယ် တစ်ယောက်တည်း ဘာဖြစ်လို့ ကျန်ခဲ့တာပါလိ မ့်ပေါ့၊ နဂိုကမှ ဒီအဖွဲ့ ဘယ်တော့ကွဲမလဲ စောင့်ကြည့်နေတဲ့ လူတွေက တော့ Celebrityအဖွဲ့ ကွဲပြီလို့ ခန့်မှန်းကြတာပေါ့ ...၊

တစ်ယောက်တည်း တစ်ကိုယ်တော်များ ခွဲထွက်လာသလားပေါ့၊ တ ရားဝင်လည်း မကြေညာသေးတော့ ဘယ်သူမှ လည်း မမေးရဲကြဘူး လေ"

သူတို့ အဖွဲ့သားတွေ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်မိကြ သည်။

"အဲဒါ ကျွန်တော် မဟုတ်ဘူး ဗျ၊ ခုတလောလေးမှ ကျွန်တော်နဲ့ သိပ် တူတဲ့ လူတစ်ယောက် ပေါ်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ကြားထားတာ "

ထိုအဆိုတော်က မယုံချေ။

"ဟာ ... ဟုတ်ရဲ့ လား၊ မင်းမှ မင်းပါကွာ၊ ကိုယ်တို့ နဲ့ တောင် တစ်ဝိုင်းတည်း လာထိုင်ပြီး စကားတွေ ပြောနေသေးတာ၊ အေးအေးဆေးဆေးပဲ၊ မင်းနဲ့ သိပ်တူတဲ့ လူ မဟုတ်ဘူး ၊ မင်းပဲလို့ တထစ်ချ ပြောလို့ ကိုရတာ"

ဟု မယုံကြည်နိုင်စွာ ပြန်ပြောလေသည် ။ သူ ပင့်သက်ကို ရှိုက်ရ၏။

"ကျွန်တော် တကယ်ပြောတာ၊ အဲဒါ ကျွန်တော် မဟုတ်ဘူး ၊ ကျွန်တော့် ဟန်ဆောင်ပြီး ဝင်လာတဲ့ အတုပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ လေးယောက်လုံး ပြည်စတွေရှိရိုးမှာ ရောက်နေတာ ဒီမှာ သက်သေခံ အထောက်အထားတွေ ရှိတယ်၊ ဗီဒီယိုတိပ်(ပ်)တွေ ဓာတ်ပုံတွေ"

"ဟာ ... အဲဒါ ဆိုရင်တော့ မယုံနိုင်စရာပဲ၊ ဒီကောင်တကယ်ကို မင်သေတာနော်၊ စတွေရှိရိုးတစ်ဖွဲ့လုံးကို မင်းပုံစံအတိုင်းပဲ ဆက်ဆံသွားတာ၊ သီချင်းဆိုဟန်ဆိုပေါက်တွေ၊ အသံတွေ၊ အမူအရာတွေ၊ စကားပြောဟန်တွေအစကွာ လုံးဝ မင်းပဲ ထပ်တူပဲ"

ဟု တအံ့တဩ ပြောကာ လက်ခံတော့၏။

"ဒီကောင် ဘာအကြံနဲ့ ဒီလိုလုပ်နေတာလဲ၊ ငါ သိချင်တယ်၊ မင်းအယောင်ဆောင်ပြီး ပုံမှားရိုက်နေတာတော့ သေချာနေပြီ"

"ငါ သူ့ကို တွေ့ချင်တယ်"

"အေး ... ငါတို့ ကလည်း တွေ့ချင်တာပဲ၊ ဒီကောင် မဟုတ်တရုတ် တစ်ခုခု ထလုပ်ပြီး ငါတို့ ကို နာမည်ဖျက်လို့ ရတယ် ခွန်စဉ်၊ တစ်ခုခု လုပ်သွားတယ်ဆို သွားပြီ၊ ဒါ အန္တရာယ်ရှိတယ်ကွ၊ ငါတို့ သူနဲ့ တွေ့ ကိုတွေ့မှ ဖြစ်တော့မယ်"

သူ့နှလုံးသားက တထိတ်ထိတ် ခုန် လာလေသည်။ ။ ဘာကြောင့် သူ
စိတ်လှုပ်ရှား နေပါသနည်း။ သူ့မျက်နှာသူ မှန်ထဲမှာ ပြန်ကြည့်မိသည်။ ။
သူဘယ်သူလဲ။

သတင်းတွေ ဟိုကတစ်စ ဒီကတစ်စ သူတို့ ကြားလာရသည်။ ။ ဟို Cl
ub မှာ စင်ပေါ်တက်ပြီး ဆိုသွားလိုက် ၊ ဟိုစတော့ရှ်ရှိုးမှာ တက်ဆိုသွားလို
က်၊ Cafe ဆိုင်တွေမှာ တွေ့ လိုက်၊ Supermarket မှာ တွေ့လိုက်နှင့် သူပဲ
ဟု တထစ်ချ ယူဆကာဖုန်းနှင့်တစ်မျိုး၊ လူကိုယ်တိုင်တစ်မျိုး
ပြောလာကြတာကို သူတို့ ပြန်ပြန်ကြားနေရသည်။ ။ တစ်ခါတစ်ခါတွင်
မိန်းကလေး တစ်ယောက်နှင့်တွဲပြီး စားသောက်ဆိုင်မှာ လာစားသွား
တာမျိုး၊ ပြီးတော့ စားရုံစားတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ စားသောက်ဆိုင်ရှိ စတော့
စင်မြင့်ပေါ်တွင် တက်ပြီး သီချင်းဆိုသွားတာမျိုးတွေကို စားသောက်ဆိုင်
မှာ တွေ့လိုက်ရသော မိတ်ဆွေတချို့က ပြန်ပြောပြကြသည်။ ။

သူနှင့် ခွဲမရအောင်တူသော၊ သူ့ အယောင်ဆောင်(လျက်ရှိသော လူ
အတူတစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်နေသော ကိစ္စသည် သူတို့ Celebrity အဖွဲ့
အတွက် ရင်တထိတ်ထိတ် စိုးရိမ်စရာဖြစ်လာခဲ့ပြီ။ ခင်မင်ရင်းနှီးသော
စာနယ်ဇင်းသမားတချို့က စာနယ်ဇင်း တွေ့ဆုံပွဲကလေး လုပ်ကာ ရှင်း
လင်းပွဲကလေးကျင်းပဖို့ အကြံဉာဏ်ပေးကြသည် အထိ ထိုလူတူကိစ္စက
ကြီးကျယ်ခမ်းနားလာခဲ့သည်။ ။

သူကတော့ ထိုကိစ္စကို ဟိုးလေးတကြော်ကြော်နှင့် လူသိရှင်ကြား မဖြေရှင်းလိုပါ။ သူနှင့် အဲဒီလူနှစ်ယောက်တည်းထိပ်တိုက်တွေ့ဆုံကာ တိုးတိုးတိတ်တိတ်သာ ဖြေရှင်းချင်လေသည်။ သူငယ်ချင်းတွေကတော့ သူ့သဘောအတိုင်းသာ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းစေချင်ပါသည်။

"ငါကတော့ ဒီပြဿနာကို အဲဒီနည်းနဲ့ ခမ်းခမ်းနားနားကြီးနဲ့ မဖြေရှင်းချင်ဘူး၊ ငါ သူနဲ့ နှစ်ယောက်ချင်းပဲတွေ့ပြီး စကားပြောချင်တယ်၊ သူ ဘယ်သူလဲ၊ ဘာလဲ၊ ဘာဖြစ်ချင်တာလဲ ဆိုတာပဲ ငါ သိချင်တယ်၊ သူ ဘာ ဖြစ်လို့ ငါနဲ့ ဒီလောက် စွပ်ချွတ်တူနေရတာလဲ၊ အဲဒါကြောင့် သူ့ငါ့ကို Crazy ဖြစ်တာလား ဆိုတာ သိချင်တယ်"

"အေး ...သူက မင်း အယောင်ဆောင်နေပြီ ဆိုကတည်းက နှစ်ခုပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ တစ်ခုက မင်းကို သိပ် Crazy ဖြစ်တဲ့ မင်းရဲ့ ပရိသတ်အစစ် ဖြစ်နိုင်သလို နောက်တစ်ခုက မင်းကို နောက်ကျော ဓားနဲ့ ထိုးပြီး သတ်နိုင်တဲ့ ရန်သူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နိုင်သေးတယ်"

"နှစ်ယောက်ချင်း တွေ့လိုက်တာလည်း ကောင်းပါတယ် ခွန်စဉ်ရာ၊ စာနယ်ဇင်းတွေနဲ့ တခမ်းတနား ရှင်းလင်းနေရင် သူ့ကို နာမည်ပိုကြီးသွားအောင်၊ လူတွေ အာရုံစိုက်သွားအောင် လုပ်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်နေမယ်"

"တစ်နည်းအားဖြင့်လည်း သူ့ကို အတုဆိုပြီး ချောင်ပိတ်တိုက်ခိုက် ထိုးနှက်လိုက်သလို ဖြစ်သွားနိုင်သေးတယ်ကွ ငါက လူ တစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ ငါ့ကြောင့် ဒဏ်ရာမရစေချင်ဘူး၊ နာကြည်းမသွားစေချင်ဘူး၊ ငါနဲ့ သူ ရန်သူတွေ ဖြစ်မသွားချင်ဘူး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးပဲ လိုချင်တာ"

အဲဒီပြဿနာကို သူတို့ လေးယောက် ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ အတော် လေးကြာအောင် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းခဲ့ကြပြီး၊ နောက်ဆုံးအဖြေထွက်တော့

သူတို့ နှစ်ယောက်ချင်း တွေ့ဆုံကာ ရင်ဆိုင်ဖြေ

ရှင်းကြဖို့ ပဲ ဖြစ်သည် ။ Celebrity အဖွဲ့ပင် မပါစေရ။ သူတို့ နှစ်ယောက်ချင်းသာ တွေ့ကြမည်။

အဲဒီနောက်တော့ Club တွေ၊ Restaurant တွေ၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း အဆိုတော်တွေကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် အကြောင်းကြားထားရသည် ။ Celebrity အဖွဲ့လိုက်နှင့်မဟုတ်ဘဲ သူ့ကို တစ်ယောက်တည်းခွဲ၍ တွေ့ တာ နှင့် သူ့ဆဲလ်ဖုန်းဆီသို့ ချက်ချင်းဆက်ပေးဖို့ ဖြစ်လေသည် ။

ဒီကြားထဲမှာ ရယ်စရာအဖြစ်က ဖြစ်သေး၏။ သူတစ်ယောက်တည်း Cafe Aroma မှာ ဘာရယ်မဟုတ် သွားထိုင်မိတဲ့ နေ့က သူ့ဆဲလ်ဖုန်းက လေး ထမြည်လာပါသည် ။

"ကိုခွန်စဉ် ...ခင်ဗျား လူအတုကို ကျွန်တော် ခုတွေ့ နေပြီဗျ။ ချက်ချင်းလာခဲ့"

ဟု သူငယ်ချင်း အဆိုတော်တစ်ယောက်က ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားတော့ သူ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွား၏။

"ဟုတ်လား ကိုစိုး၊ ကျွန်တော် အခု ဘယ်ကိုလာရမလဲ"

သူ ထိတ်ထိတ်ပျာပျားဖြင့် မေးမိသည် ။

"နေပြည်တော်ရုံအောက်က Cafe Aroma ကို လာခဲ့"

"ဟာ ...သေရော၊ အဲဒါ ကျွန်တော်ဗျ။ အစစ်၊ ခင်ဗျားဘယ်မှာ လဲ"

"ဟေ ... ဟုတ်လား၊ ဟား ဟား၊ ကျွန်တော်လည်း ဒီဆိုင်ထဲမှာ ပဲ၊ မသိဘူးလေဗျာ၊ တစ်ယောက်တည်းတွေ့တော့"

ဆိုင်ထဲမှာ လှည့်ပတ်ရှာမိတော့ ထောင့်တစ်ထောင်ရှိ ခုံမှာ ထိုင်လျှ

ကံသား ကိုစိုးကို တွေ့ရလေသည်။ ။

"ဖြစ်ရမယ်၊ ဟိုကောင်တွေ Shopping ထွက်တာ ကျွန်တော်မလိုက်ချင်တာနဲ့ ကော်ဖီသောက်ရင်း ကျန်ခဲ့တာဗျ၊ ဟားဟား "

သူတို့ အဖြစ်ကို သူတို့ ဘာသာ သဘောကျစွာရယ်မောမိကြလေသည်။ ။ ထိုအဖြစ်သည် သူတို့ အတွက် ရင်မောစရာကနေ ရယ်မောစရာဆီသို့ ပြောင်းလဲလာခဲ့၏။ သူငယ်ချင်းတွေကပင် သူ့ဖုန်းကို ဆက်ဆက်ပြီး လူအတုတွေပြီဟု နောက်စပြောင်စ ပြု လာလေသည်။ ။

သို့သော် တကယ်တမ်း ပြဿနာကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ဖြစ်လာချိန်တွင် သူ့အနားမှာ သူငယ်ချင်းတွေ မရှိသော ညဆယ်နာရီကျော်အချိန် ဖြစ်နေသည်။ ။ (...) Club မှ ကိုကျော်စွာက သူ့ဆဲလ်ဖုန်းဆီ လှမ်းဆက် အကြောင်းကြားခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

"ခွန်စဉ်ကြယ် ... မင်း လူကိုတော့ တွေ့ပြီ၊ စင်ပေါ်တက်ပြီး သီချင်းဆိုနေပြီကွ၊ မင်း မြန်မြန်လာခဲ့မှ ဖြစ်မယ်"

သူ့နှလုံးသည် ထိတ်ခနဲ တုန်သွား၏။

"အိုကေ ... ကျွန်တော် ဆယ်မိနစ်အတွင်း ရောက်မယ်၊ ကိုကျော်စွာ သူ့ကို ခဏထိန်း ထားလိုက်၊ ဘယ်မှ မသွားစေနဲ့ "

"အေး ... အေး"

မေမေ အိပ်နေပြီမို့ မေမေ့ကို အသိမပေးဘဲ သူကားနှင့် (...) Club ဆီသို့ ခပ်မြန်မြန် မောင်းထွက်ခဲ့လေသည်။ ။ သူစိတ်တွေ လှုပ်ရှားနေသည်။ ။ သူငယ်ချင်းတွေဆီလည်း အကြောင်းကြားမိချေ။

နှစ်ယောက်ချင်း ဆုံတွေ့လိုသော စိတ်ဇောအဟု န် တစ်ခုသာ

ပြင်းပြထက်သန်နေလေသည်။ ။

Club သို့ ဆယ်မိနစ်အတွင်းမှာ ပင် သူ ရောက်လာခဲ့သည်။ ။ Club ထဲသို့ ဝင်လိုက်တာနှင့် ကြားနေရသော သီချင်းသည် သူတို့ Celebrity အဖွဲ့၏ Title သီချင်း တစ်ပုဒ်ဖြစ်သော "ဖြူခွဲလို့ မရ"ဟူသော သီချင်းဖြစ်နေကာ ဆိုဟန်ဆိုပေါက်နှင့်အသံမှာ သူမှ သူ အစစ်။ ထိုသီချင်းကို သူတို့ အဖွဲ့သားတွေက တစ်ယောက်တစ်ပိုဒ်စီ သီဆိုကြခြင်း ဖြစ်သော်လည်း စင်ပေါ်မှ လူကတော့ သူ့ အသံတစ်ခုတည်းနှင့် အစအဆုံး သီဆိုလျက်ရှိသည်။ ။

သူ ရုတ်တရက် နှလုံးအခုန် ရပ်သွားသည်။ ။

အသက်ရှူဖို့ မေ့လျော့သွားသည်။ ။ စင်မြင့်ထက်မှာ သူ့ကိုယ်သူ ပြန်မြင်နေရသလို မြင်ကွင်းမျိုး။ သူတို့ အဖွဲ့ စနစ်တကျ တီထွင်လေ့ကျင့်ထားရသော ကကွက်ဆန်းများကို အကွက်ကျကျ၊ သေသပ်လှပစွာ က၊ လျက်ရှိသည်။ ။ ဒါဟာ စနစ်တကျနဲ့ အတော်လေးခွဲကောင်းစွာ လေ့ကျင့်ယူထားသော ပုံစံမျိုး ဖြစ်၏။

စင်ပေါ်မှ လူကို သူ အတော်လေးကြာအောင်တအံ့တဩ ငေးမောနေမိသည်။ ။ လူတွေက သူ့ကို သတိမထားမိကြ။ စင်မြင့်ထက်ရှိ လူအတုဆီသို့သာ ငေးမောအားပေးလျက်ရှိ၏။ နှုတ်မှ သူ့နာမည်ကို အော်ဟစ်အားပေးရင်း အောက်ကနေလိုက်၍ ယိမ်းထိုးကခုန်လျက် ရှိကြသည်။ ။

သူငေးနေဆဲမှာ ပင် စင်ပေါ်မှ လူက ပရိသတ်ထဲမှ သူ့ကို ဖျတ်ခနဲ မြင်သွား၏။ ထိုခဏတွင် အဲဒီလူရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာ ပြောင်းလဲခြင်းများ စွာ ဖြတ်ပြေးသွားတာကို သူ မြင်လိုက်ရသည်။ ။ ငြိမ်သက်ခြင်းရော၊ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းများ ရော ရောထွေးသီးယှက်နေသော သူ့ ရဲ့ မျက်နှာ ...။

ခဏအကြာမှာ အဲဒီလူ စင်ပေါ်မှ ဖျတ်ခနဲ ခုန်ဆင်းပြေးထွက်သွား

တာကို သူ မြင်ရ၏။ ထွက်ပြေးပြီ။ အဲဒီလူ လွတ်မြောက်သွား၍ မဖြစ်ပါ။
။ သူ ချက်ချင်းပင် အဲဒီလူနောက်မှ ပြေးလိုက်ခဲ့သည် ။ လူတွေ ရုတ်ရုတ်
သဲသဲတော့ မဖြစ်ပါ။

Club အပြင်ဘက်သို့ ပြေးထွက်သွားခြင်း ဖြစ်သဖြင့်သူ
မျက်ခြည်အပြတ် မခံဘဲ ဇွတ်ပြေးလိုက်ခဲ့လေသည် ။ အပြင်ဘက်ရှိ ဆိုင်
ကယ်လ်ကြီးပေါ်သို့ တက်ကာ ဝေါခနဲ မောင်းပြေး၏။ သူ့ ရင်တွေ
တဝုန်းဝုန်း ခုန်ပေါက်မြည်ဟိန်းနေကာ သူ့ကားပေါ်သူ ကမန်းကတန်း
တက်၍ ဆိုင်ကယ်လ်နောက်မှ တရကြမ်းမောင်းလိုက်ခဲ့လေသည် ။

- ညမိုးချုပ်ပြီမို့ လမ်းမပေါ်တွင် ကားအသွားအလာအတော်ရှင်းလင်း
နေကာ နီယွန်မီး နီကြင်ကြင်များ ကြဲပက်ထားသော ညသည် လိမ္မော်နီ
ရောင် သန်းနေ၏။ ဆိုင်ကယ်လ်ကတော်တော် အရှိန်ပြင်းသည် မို့ သူ
ကားကလည်း အရှိန်လျှော့၍ မဖြစ်။

နောက်ဆုံးတော့ ဆိုင်ကယ်လ်ကို ကျော်ဖြတ်ကာ ကားကို
ကန့်လန့်ဖြတ် ပိတ်ရပ်ထားဆီးလိုက်ရသည် ။ သူ ကားပေါ်မှ ကမန်းက
တန်း ဆင်းချိန်တွင် ထိုလူက ဟဲလ်မက်ကိုချွတ်နေပြီ။ လုံးဝ ချွတ်စွတ်တူ
လွန်းသော သူ့မျက်နှာတစ်ခုကိုသူ အသက်မရှူနိုင်ဘဲ ပင့်သက်ရှိုက်ကာ
စိုက်ငေးကြည့်နေသည် ။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးမွေးညင်းများ
စိမ့်ဖြာထလာခဲ့သည် ။ ထိုလူကလည်း သူ့ကို မမှီတ်မသုန် ပြန်၍ စိုက်
ငေးကြည့်လျက်ရှိပါသည် ။

"ငါ မင်းနဲ့ တွေ့ချင်နေတာ ကြာပြီ၊ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြော
လို့ ရမလား"

သူက စတင်၍ ပြောလိုက်ချိန်မှာ ထိုလူက ခေါင်းညိတ်ပြလေသည် ။
ပလက်ဖောင်းတစ်ခုကိုပဲ သူတို့ ရွေးချယ်လိုက်ကြ၏။ ပလက်ဖောင်းမှာ

ဘေးချင်းယှဉ် ထိုင်မိကြစဉ် ...

"အံ့ဩစရာပဲနော်၊ မင်းနဲ့ ငါ ဒီလောက်တောင် ချွတ်စွပ်တူနေတယ်"

တကယ်တမ်း ပြောမည်ဆိုတော့ သူ ဘယ်ကဘယ်လို စတင်၍ ပြောရမှန်း မသိဘဲ ကြောင်အမ်းထူပူနေသည်။ ခုချိန်ထိ ထိုလူက တစ်ခွန်းမှ စကားမပြောသေးပါ။

"မင်း ငါ့ကို တစ်ခုခု ပြောဖို့ ကောင်းတယ်"

ဟု သူက ပြောမှ ..

"ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ"

ဆိုသော စကားတစ်ခွန်း ထွက် လာလေသည်။

သူအံ့ဩသွား၏။ သူ့ အသံသူ ပြန်ကြားရသလိုမျိုး။ မှန်ထဲကို ထိုင်ကြည့် နေရသလို သူ့ကိုယ်သူ တခြားတစ်ယောက်ပုံစံဖြင့် မြင်နေရခြင်းမှာ တော်တော် စိတ်လှုပ်ရှား တိမ်းမှုဖွယ် ကောင်းလေသည်။

"ခွင့်လွှတ်ပါ"

" ငါက ဘာကို ခွင့်လွှတ်ရမှာ လဲ"

"ငါ ...မင်း အယောင်ဆောင် နေခဲ့တာကိုပေါ့၊ ငါ မင်းကိုသိပ် Crazy ဖြစ်တာ၊ ငါ အဆိုတော် ဖြစ်ချင်တယ်၊ မင်းလို ဖြစ်ချင်တယ်၊ မင်းလို အောင်မြင်ချင်တယ်၊ မင်းနေရာမှာ ငါနေချင်တယ်၊ အဲဒါပဲ"

ပြောမယ့်ပြောတော့လည်း အဆက်မပြတ် ကမူးရှူးထိုးကြီး ပြောချလိုက်သောအခါ သူ ဘာပြောရမည် မသိဘဲ၊ ငေါင်သွားလေသည်။

"ဪ"

သူ ဒါပဲ ပြောနိုင်သည်။ ။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အံ့မခန်း

သော အကြည့်များ ဖြင့် ပြိုင်တူစိုက်ကြည့်နေဆဲ...။

"မင်းနာမည် ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်က လာတာလဲ"

"ငါ့ နာမည် ဂူဝံကြယ်၊ ငါ တောင်ကြီးက လာတာ၊ ငါတစ်ခုခုတော့ ဖြစ်အောင်လုပ်တော့မယ်ဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ ရန်ကုန်ကို ဆင်းလာခဲ့တာ"

"မင်းက ဘာဖြစ်ချင်တာလဲ ဂူဝံကြယ်"

"လူတွေက ငါ့ကို တွေ့တိုင်း မင်း အမှတ်နဲ့ နှုတ်ဆက်ကြတယ်၊ အဲဒါက တောင်ကြီးမှာ ကတည်းကပါ၊ မင်းတို့ ရဲ့ Celebrity အဖွဲ့ အောင်မြင်လာကတည်းကပေါ့၊ ရှင်းရှင်းဝန်ခံရရင် ငါက ငယ်ငယ်လေးကတည်းက မင်းလို အဆိုတော် ဖြစ်ချင်ခဲ့တာ၊ မင်းတို့အဖွဲ့ စပေါ်ကတည်းကမင်းနဲ့ တူအောင် အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်ခဲ့တာ မင်းအမှတ်နဲ့ လူတွေက နှုတ်ဆက်တိုင်း ငါ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် သာယာယစ်မှုတော့ အမှန်ပဲ၊ ငါ့ရောဂါက အဲဒီက စခဲ့တာပဲ"

သူ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေမိသည် ။ သူပြောချင်တာတွေ ပျောက်ဆုံးကုန်ပြီး ဂူဝံကြယ် ပြောတာတွေကိုသာ စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေမိခြင်း ဖြစ်သည် ။

"ခွန်စဉ် ... မင်းနဲ့ ပတ်သက်သမျှ အားလုံး ငါ သိမ်းထားတယ်၊ `အလွတ်ရအောင် စွဲနေအောင် မှတ်ထားတယ်မင်းနဲ့ တူအောင် တုတယ်၊ မင်းအတု ဖြစ်လာခဲ့ပေမဲ့ မင်းနဲ့ မှားပြီး လူတွေကပေးတဲ့ အားပေးမှုတွေ၊ အောင်မြင်မှုတွေကို ငါ အရမ်းပဲ ဆာလောင် မက်မောလာတယ် ခွန်စဉ်

...

ငါလေ မင်း ဖြစ်ချင်လာခဲ့တယ်၊ လူတွေက ငါ့ကိုမင်းလို့ ထင်ရင် ငါ

ပျော်တယ်၊ ရူးနေအောင်ပျော်တယ်၊ ဒါပါပဲ၊ အဲဒါကလွဲလို့ ငါ့မှာ ကောက်
ကျစ်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ဘာမှ မရှိဘူး ခွန်စဉ်"

သူ နားလည်ယုံကြည်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရင်း သက်ပြင်းခိုး
ရှိုက်မိသည် ။ သူတစ်ပါးရဲ့ ရူးသွပ်မှုကို သူ ဟယ်လိုစကားလုံးမျိုးနဲ့ ဖျက်
ဆီးမလဲ။

မင်းလုပ်ရပ်တွေ ရပ်တန်းကရပ်တော့၊ ငါ့ကို မတုနဲ့ ၊ ငါ့ အယောင်
ဆောင်ပြီး Club တွေမှာ စတော့ရှ်ရှိုးတွေမှာ သီချင်းတက်မဆိုနဲ့ ၊ ငါ့ရဲ့ က
ကွက်တွေကို မခိုးနဲ့ လို့ သူ မပြောရက်ပါ။ မှုဝံ့ကြယ်က သူ့ကိုကြည့်သော
မျက်လုံးတွေထဲမှာ ပင် သူ့ကို ကိုးကွယ်အထင်ကြီးသော ရူးသွပ်မှုတွေကို
သူ တွေ့နေရသည် ။

မှုဝံ့ကြယ်သည် သူ့ရန်သူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါ။ သူ့ကို အရိုးသား
ဆုံး မြှောက်ပင့်နေသော အတုခိုးသူ တစ်ယောက်သာ ဖြစ်၏။

"ဒါပေမဲ့ Celebrity အဖွဲ့ကတော့ မင်း တစ်ခုခု မဟုတ်တရုတ် ထ၊
လုပ်မှာ ကို စိုးရိမ်နေကြတယ်၊ မင်းလုပ်ရင် ငါ့နာမည်ပဲ ထွက်မှာ လေ"

"အဲဒီတော့ မင်း ငါ့ကို ဘာဖြစ်စေချင်တာလဲ"

"မင်းနဲ့ ငါ့ကြားမှာ အပေးအယူ တစ်ခုခုတော့ ရှိဖို့ လိုအပ် လာပြီလို့
ငါ ထင်တယ်"

"အိုကေ၊ ရတယ်လေ၊ ငါ့ဘက်ကတော့ အဆင်သင့်ပဲ မင်းနဲ့ ဆုံခွင့်ရ
တဲ့ ခုလိုညကို ငါ့ဘဝ တစ်သက်လုံးမှာ အမှတ်တရ ဖြစ်နေတော့မှာ ငါ
တကယ် ဂုဏ်ယူတာပါ မှုဝံ့ကြယ် မျက်နှာပေါ်မှ ရိုးသားမှုကို သူ မြင်နေ
ရသည် ။ မျက်လုံးများက ကောင်းကင်ပေါ်မှ ကြယ်ပွင့်များ လို

တဖျပ်ဖျပ် လင်းလက်တောက်ပနေပြီး နှုတ်ခမ်းများက ကော့ညွတ်

ပြီးရယ်နေလေသည်။ ။ သူ့ရင်ထဲမှာ လည်း ပြောမပြတ်အောင် တုန်
ယင်ယိမ်းနွဲ့ခြင်း တစ်မျိုးကို ခံစားနေရတာကို ဝန်ခံချင်ပါသည်။

"ပြောသာ ပြောရတယ်၊ မင်းနဲ့ ငါ ဘာကိုအပေးအယူလုပ်ရမှန်း ငါ
မသိသေးဘူး..."

ဒီလိုလုပ်ကွာ၊ ငါ့ကို မင်းအကြောင်း နည်းနည်းပြောပြပါလား၊ မင်း
ရဲ့ ဘဝအကြောင်း ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ မင်း ပြောချင်တာပြော၊ ငါ နားထောင်ရ
င်း စဉ်းစားမယ်"

"အေးပြောပြနိုင်ပါတယ်၊ အဟင်း ... ဘယ်က စပြောရင် ကော
င်းမလဲ၊ ငါ့ မွေးနေ့က စပြောရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်၊ မင်းနဲ့ ငါ ဘယ်
သူက ပိုကြီးသလဲတော့ မသိဘူး၊ ငါ့မွေးနေ့က ဇွန်လ ၈ ရက်နေ့ ၁၉၈၀"

"ဘာ"

သူ ဆတ်ခနဲ တုန်သွားကာ ရှုဝံ့ကြယ့်
ဘက်သို့အံ့ဩတုန်လှုပ်ခြင်းများ စွာဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ငါ့မွေးနေ့ကလည်း ရှစ်ရက် ခြောက်လ ထောင့်ကိုးရာရှစ်ဆယ်ပဲ၊ မ
နက် ကိုးနာရီမွေးတာ"

"ဟာငါက မနက်ကိုးနာရီဆယ်မိနစ် မွေးတာ၊ မင်းနဲ့ ငါ ဆယ်မိ
နစ်ပဲ ကွာတယ်၊ ဘယ်လောက် အံ့ဩစရာကောင်းသလဲကွာ၊ မင်းနဲ့ ငါ
အမြွှာများ ဖြစ်နေမလားမသိဘူး"

ရှုဝံ့ကြယ်က ပြုံးထွေထွေ မျက်နှာဖြင့် ရယ်စရာပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်
သော်လည်း သူ့အတွေးနှင့် တစ်ထပ်တည်းဖြစ်နေ၏။

"ငါလည်း အဲဒါကို တွေးနေတာ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့မေမေက ငါ့မှာ အမြွှာညီ တစ်ယောက် ရှိတယ်လို့ တစ်ခါမှ မပြောခဲ့ဖူးဘူး၊ ဖေဖေကတော့ ဆုံးသွားပြီလို့ ပြောတယ်"

"ငါ့မှာ အဖေ ရှိတယ်၊ အမေ မရှိတော့ဘူး၊ ငါ့ကို မွေးရင်း အမေ ဆုံး တယ်လို့ အဖေက ပြောတာပဲ၊ ငါ့မှာ အမြွှာအစ်ကို ရှိတယ်လို့ အဖေ ယောင်လို့ တောင် မပြောဘူး"

"အဲဒါ စဉ်းစားစရာပဲ"

သူတို့ နှစ်ယောက် ငြိမ်သက်စွာ တစ်ခုခုကို တွေးနေကြသည် ။ ခဏ နေတော့ သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံး စကားတစ်ခွန်းကို ပြိုင်တူနီးပါး ပြော လိုက်မိကြသည် ။

"သူတို့ လိမ်ထားကြတာလဲ ဖြစ်နိုင်တာပဲကွ"

ထို့နောက် သူတို့ နှစ်ယောက် ပြိုင်တူရယ်မောမိကြ၏။ သူ့ရင်ထဲ မေတ္တာဓာတ်တစ်မျိုးဖြင့် တသိမ့်သိမ့် ယစ်မှုးရီဝေလာသည် ။ ဒီကောင်သာ ငါ့ညီလေး ဆိုရင်တော့ ဟု သူ တွေးဆဲ..

"မင်းသာ ငါ့အစ်ကို ဆိုရင်တော့ အရမ်းကောင်းမယ်ကွာ၊ ဒီကမ္ဘာမှာ ငါ့ လောက် ပျော်နိုင်တဲ့ သူ ရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ငါ အရမ်း ဂုဏ်ယူမှာ ပဲ၊ ငါ့ရဲ့ Hero ဟာ မင်းပဲ။

ငါက မင်း သိပ်ဖြစ်ချင်တာ"

ဟု ဂူဝံကြယ်က တမ်းတမ်းတတ၊ ယစ်ယစ်မှုးမှုးဟန်ဖြင့် `ပြောလေ သည် ။

"ငါ မေမေ့ကို ပြန်မေးမယ်၊ မနက်ဖြန်ည ဆယ်နာရီ မင်းနဲ့ ဒီနေရာမှာ ပဲ ပြန်ဆုံရအောင် ဂူဝံ" -

"အိုကေစိတ်ချ၊ ငါ ကိုးနာရီကတည်းက လာစောင့်နေမယ်၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဒီလောက်တိုက်ဆိုင်တဲ့ သူစိမ်းနှစ်ယောက်တော့ မရှိနိုင်ဘူး ထင်တာပဲကွ၊ ငါ မင်းကို သိပ်ရူးသွပ်တာ"

တဖျပ်ဖျပ် တောက်ပလင်းဖြာနေသော မျက်လုံးများကို သူ မြင်ရပါသည်။ ။ သူ့မျက်လုံးတွေလည်း အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်နေမှာ ပဲ။ ကိုယ့်မျက်လုံးတွေကို ကိုယ်ပြန်မမြင်ရလို့ သာလေ။

"ကဲ ... ဒါဆို ငါတို့ လမ်းခွဲရအောင် ဝှတ်ဒ်နိုက်ထ်"

"ဝှတ်ဒ်နိုက်ထ်"

ရူဝံကြယ်က ဆိုင်ကယ်ပေါ် လွှားခနဲ တက်သွားကာ ဟဲလ်မက်ကို ဆောင်းလိုက်ချိန်မှာ သူ့နှုတ်မှ လွတ်ခနဲ တစ်ခုခု ပြောမိသွား၏။

"ဟေ့ကောင်ဆိုင်ကယ်လ်စီးတာ သိပ်မကြမ်းနဲ့ ၊ ဂစိုက်မောင်းနော်"

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ။

အစ်ကိုတစ်ယောက်၏ ပိုင်စိုးပိုင်နင်း အမိန့်ဆန်သော လေသံပါလားဟု သတိပြုမိစဉ်မှာ သူ့ရင်ထဲ နွေးခနဲလှိုက်ဖိုသွားလေသည်။ ။

"စိတ်ချ ...ငါ သေလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ဟားဟား"

ရူဝံက လက်နောက်ပြန်ပြသွားကာ ဆိုင်ကယ်လ်ကို ဝေါခနဲ မောင်းထွက်သွား၏။

သူ အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့ချိန်တွင် ညကပို၍ လျှို့ဝှက်နက်နဲလျက် ရှိပါသည်။ ။

